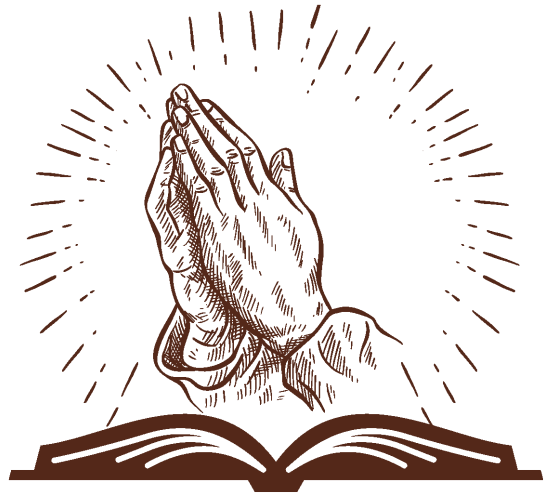

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 2, 2025 (16)

Dragă prietene, ții în mâinile tale un ziar cu una dintre cele mai minunate teme – Familia!

Prin aceste rânduri tipărite, dorim să-ți reamintim că familia este prima instituție creată de Dumnezeu pe pământ. El Însuși este întemeietorul primei familii. Biblia, chiar pe primele sale pagini, scrie despre acest lucru:

„Domnul Dumnezeu a zis: Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2. 18).

Familia este locul în care

EDITORIAL

omul ajunge pentru prima dată prin naștere. Este locul unde li se deschide oamenilor lumea. Aici primesc educație, însușind deprinderile necesare pentru o viață independentă. Amintirile despre familie îl însoțesc pe om toată viața.

Pe aceste pagini, vom încerca să înțelegem planul divin al Creatorului – ce a avut în vedere când a creat lumea, omul în ea, și din

oameni – familia. De ce anume a gândit așa Creatorul dezvoltarea omenirii?

Revista „Forbes” constată de mulți ani la rând că miliardarii celebri din întreaga lume plasează familia pe primul loc în indicele fericirii. Observă: nu banii, nici măcar sănătatea, ci familia. Mulți dintre ei, deși dețin averi considerabile, probabil tânjind după familie, o ridică pe

treapta cea mai înaltă a vieții.

Îmi place foarte mult o expresie: „Căsătoriile sunt încheiate în ceruri”. Oare oamenii nu sunt capabili să formeze o familie singuri, fără ajutorul Cerului?

Dragă prietene – nu sunt capabili!

Există un Arhitect principal al familiei. Acesta este Dumnezeu! După planurile Lui cerești trebuie clădită casa familiei. Numai El poate oferi o asemenea fericire – și vouă, dragi cititori.

Pavel Karpov

**Planul lui Dumnezeu
pentru familie**

pag. 2

**Familia între privilegii
și responsabilități**

pag. 2

**Cererea unei
mame**

pag. 3

**Pericolele tehnologiei
pentru copii**

pag. 4

PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU FAMILIE

La început, **Dumnezeu a creat lăcerul și pământul** (Geneza 1. 1). Apoi, pământul gol și pustiu a fost împodobit cu vegetație, cu viețuitoare și, în cele din urmă, **cu Omul – coroana creației** (Geneza 1. 26, 27).

Pe acest om l-a așezat în **Grădina Edenului**, un loc plin de frumusețe și armonie. I-a dat o sarcină esențială: **să lucreze și să păzească grădina** (Geneza 2. 15). Apoi, Dumnezeu a adus la Adam toate viețuitoarele, pentru ca el să le dea nume (Geneza 2. 19, 20). Nu era o sarcină simplă – presupunea observație, gândire, analiză.

Dumnezeu a văzut că **nu este bine ca omul să fie singur**, căci toate animalele aveau pereche. Dumnezeu nu i-a dat imediat omului un ajutor, ci l-a lăsat mai întâi să trăiască singur. Iar când, prin muncă, Adam a simțit nevoia unui ajutor și a unui sprijin, Creatorul plin de grijă i-a făcut un **dar**.

Imaginați-vă ce exclamație de uimire a răsunat atunci din gura omului: „**Iată, aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea!**” (Geneza 2. 23) Ea se va numi „femeie”, căci a fost luată din bărbat. Adam învățase să pună nume și acum numea darul primit de la Dumnezeu – „femeie”, parte din el.

Adam nu știa încă ce vremuri grele îi vor aștepta, câtă durere, câtă trudă... dar nici cât sprijin și mângâiere va aduce prezența ei. După căderea în păcat, când vor părăsi grădina Edenului și vor păși într-o lume plină de pericole și ispite, **prezența reciprocă** avea să fie o **binecuvântare de neprețuit**.

Păcatul a adus despărțirea de Dumnezeu, singurătatea, teama. Dar Dumnezeu, în dragostea Sa, a prevăzut toate acestea. De aceea a spus: „**Nu este bine ca omul să fie singur...**”

Și tot El a rânduit soluția: **familia** – locul în care omul să nu fie niciodată singur.

Biblia întărește acest adevăr în cartea **Eclesiastul 4. 9, 10**:

„Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. Dar vai de cine este singur și cade fără să-l aibă pe altul care să-l ridice!”

Omul nu a fost creat pentru singurătate. Dumnezeu ne-a făcut ființe sociale. Nevoia de comunicare

și comuniune este înscrisă în însăși ființa noastră. A fost făcut un experiment: un bebeluș a fost pus într-o încăpere separată, era hrănit, îmbrăcat, spălat, avea lumină și căldură – dar nimeni nu vorbea cu el. Deși era sănătos fizic, copilul a murit. Nu a putut trăi în singurătate. Comunicarea, afecțiunea, relația cu ceilalți sunt vitale.

Avem nevoie unii de alții. Avem nevoie să iubim și să fim iubiți. Iar acest lucru este trăit cel mai profund în cadrul **familiei** – acolo unde iubirea se întrupează în grijă, iertare și sprijin zilnic.

O definiție simplă a familiei este aceasta: „**Un grup de oameni care trăiesc împreună și au grijă unii de alții**, fiind legați prin căsătorie și sânge.” Familia este **celula de bază a societății**, dar și **prima școală a vieții**.

În această lume se fabrică lucruri frumoase, dar adesea fără sens sau folos. Nu așa lucrează Dumnezeu. **Tot ce face El este „foarte bun” și cu un scop profund.** (Geneza 1. 31)

Care este acest scop al familiei în planul lui Dumnezeu?

Și atunci când a creat bărbat și femeie și i-a unit în **căsătorie** – o legătură sfântă și unică, **i-a binecuvântat și le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; stăpâniți peste tot ce este pe pământ.”** (Geneza 1. 28)

Aceasta a fost intenția și planul lui Dumnezeu de la început.

În continuare, Biblia ne arată ce **legi și rânduieli** a preconizat Dumnezeu pentru familie – structura, ierarhia ei. Familia are mare menirea aici, pe pământ, dar este și un **simbol puternic al realităților cerești**: relația dintre Hristos și Biserică, adică credincioșii Săi (Efeseni 5. 25-32).

Viața pe acest pământ este o **pregătire**, o școală pentru veșnicie. În familie învățăm cele mai adânci lecții de iubire, sacrificiu, iertare, răbdare și încredere reciprocă. **CE AVEM DE ÎNVĂȚAT? CE TREBUIE SĂ ÎMPLINIM?**

Am descoperit că Dumnezeu a creat familia ca locul unde omul să trăiască în comuniune, nu în singurătate. Aici învățăm să iubim, să iertăm, să muncim, să ne jertfim și să ne pregătim pentru viața veșnică. Familia este prima școală în care se formează caracterul și credința, iar fiecare membru are un rol esențial în lucrarea lui Dumnezeu.

Trebuie să primim cu responsabilitate chemarea divină: **să zidim familii sănătoase**, în care copiii să fie binecuvântare, nu povară, iar căsătoria să fie trăită în sfințenie, nu în egoism. Să împlinim cu credincioșie voia lui Dumnezeu:

„**Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.**” (Geneza 1. 28) Aceasta este nu numai o poruncă, ci și o binecuvântare pentru întreaga omenire.

Ilia Nikitcov

Familia între privilegii și responsabilități

Echilibrul atomic în univers și cel din atmosfera Pământului, reprezintă condiția de bază a vieții pe Terra și a menținerii universului în starea actuală.

Echilibrul... O stare greu de menținut. Este ca și mersul pe sfoară. Cei mai talentați echilibriști,

care treceau cu ușurință pășind pe o sârmă întinsă între doi zgârie-nori, în realitate găseau uneori destul de greu echilibrul în propria viață.

Aduceți-vă aminte de primii oameni Adam și Eva. Creați și așezați în grădina Eden aveau atât privilegii, cât

și responsabilități. Dumnezeu le-a zis: „Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci...” (Geneza 2. 16, 17) Atunci, primul om a încercat să se bucure de privilegii, însă fără a fi responsabil de ceea ce face.

Dumnezeu a creat familia pentru a oferi omului o oază de odihnă. Ea a fost concepută pentru a împlini nevoile umane, și dacă familia este gestionată corect, poate oferi un grad înalt de satisfacție. Cum spunea și poetul nostru Grigore Vieru: „Dacă n-ar fi iubirea, m-aș teme de viață.” Spunem și noi toți că familia plină de iubire ne asigură fericirea și siguranța de care avem cu toții nevoie. Familia – invenție dumnezeiască care are nevoie de echilibru pentru a se menține pe linia de plutire.

Multe familii au suferit naufragiul pentru că au făcut extreme fie din responsabilități fie din privilegii.

Mijlocul de aur este preferabil ca întotdeauna. Unii se împotmolesc din start în responsabilitățile uriașe aduse de viața de familie, alții încearcă să se bucure doar de privilegii.

Familia nu este o invenție umană și de aceea nu poate fi reglată doar cu înțelepciunea omenească. Iubirea nu este pricina căsătoriei, ci răsplata pentru ea. Când omul își poartă cu drag responsabilitățile, are șansa să savureze privilegiile cu inima deschisă.

Profunzimea relației unui cuplu care a trecut ani de relație, unde fiecare a lucrat cu sine și s-a autocizelat, nu se compară cu fluturii din stomac pe care îi simțim la început. Bucuria privilegiilor vine la pachet cu responsabilitățile.

După toate cele spuse până acum, iată concluzia: avem cu toții nevoie de Dumnezeu, pentru a ne putea bucura de privilegii și pentru a purta cu bucurie povara responsabilităților noastre.

Dumitru Chitic

Cererea unei mame

„Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei și I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere. El a întrebat-o: «Ce vrei?» «Poruncește», I-a zis ea, «ca în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.» Drept răspuns, Isus a zis: «Nu știți ce cereți! Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?» «Putem», I-au zis ei. Și El le-a răspuns: «Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu, dar a ședea la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.»» (Ev. după Matei 20. 20-23)

Despre mame s-a scris foarte mult. Dragostea, devotamentul și sacrificiul matern sunt cântate în multe cântece. Despre una dintre aceste mame

„Nu știți ce cereți”. Și imediat a explicat prețul cu care se obține acest loc de cinste. „Puteți să beți paharul pe care-l voi bea Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care sunt Eu botezat Eu?” (Ev. după Matei 20. 22) Cu alte cuvinte: „Pentru a sta lângă Mine, trebuie să parcurgeți același drum pe care l-am parcurs Eu; trebuie să beți același pahar pe care-l voi bea Eu; trebuie să fiți botezați cu același botez cu care sunt Eu botezat. Aveți de parcurs un drum dificil. Veți putea?” Și mama, și fiii au răspuns: „Da, putem”. Isus nici de această dată nu i-a condamnat.

Observați: pentru dorința lor, mama și fiii ei au fost de acord să plătească un preț mare, despre care Hristos i-a avertizat. Primul lucru pe care vreau să-l subliniez aici este zelul special al mamei, și anume: nu doar fiii, ci și ea însăși a fost de acord să plătească acest preț.

minunate, mama fiilor lui Zebedei, aflăm din Sfânta Evanghelie. Ea, la fel ca toate mamele, îi iubea foarte mult pe cei doi fii ai ei – Ioan și Iacov. Și iată că, odată, așa cum povestește evanghelistul Matei, ea a venit la Isus împreună cu fiii ei și „a cerut ceva”. Ce ar putea cere o mamă?

„Ce vrei?” a întrebat-o Hristos. Și ea a răspuns: „Poruncește... ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.” (Matei 20. 21). Adică, mama dorea ca în Împărăția Sa, când El va fi în slăvă și Își va ocupa tronul în ceruri, copiii ei, să stea la dreapta și la stânga Sa.

Probabil mulți o condamnă pe această mamă pentru o astfel de cerere. Noi însă să nu ne grăbim să tragem concluziile, căci nici Hristos n-a condamnat-o. El doar le-a spus:

Tocmai la acest lucru aș vrea să vă atrag o atenție deosebită, dragi cititori. Cred că în acel moment, această mamă n-a trăit o explozie temporară de emoții și nu se afla sub impresia unei predici sau conversații pe care tocmai o auzise. Cel mai probabil, despre toate acestea a discutat mai întâi cu fiii ei. Undeva, în trei, au vorbit din suflet, au cântărit totul, au decis totul și au venit la Isus în trei; căci este scris: Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei...” (versetul 20) Iar apoi la întrebarea lui Hristos au răspuns împreună: „Putem!”

Hristos le-a împlinit cererea – acesta este al doilea lucru la care vreau, de asemenea, să vă atrag atenția. După această conversație serioasă, Hristos a luat mereu cu El pe acești doi frați: împreună cu Petru. Au fost cu El pe muntele Schimbării la Față, în Grădina

Ghetsimani. Au fost mereu cu El aproape oriunde. Ei au fost martori la tristețea, chinul și slava Lui. Toată lumea știe că, după înălțarea lui Hristos, când Biserica a început să se răspândească pe tot pământul, primul martir dintre apostoli a fost Iacov – fiul cel mare al acesteia mamei. (Faptele Apostolilor 12. 1) Mama lui nu era încă bătrână și și-a pierdut fiul în timpul vieții. Îmi imaginez cum stă ea deasupra trupului decapitat și își amintește cererea cu care a venit la Hristos.

În ceea ce-l privește pe Ioan, fiul ei cel mic, se pare că ea nu a trăit până la sfârșitul vieții lui, pentru că Ioan a plecat în veșnicie la o vârstă înaintată. Viața lui a fost, de asemenea, grea, dar foarte binecuvântată. Atât primul, cât și ultimul fiu al mamei și-au încheiat viața bând paharul suferințelor, al morții, al chinurilor și al persecuțiilor pentru Hristos.

O, ce dar a oferit Bisericii această mamă binecuvântată! Ne este greu acum să ne imaginăm Evanghelia fără lucrările și epistolele lui Ioan. Pe Iacov îl cunoaștem puțin. Nu a reușit să scrie nimic. Epistola lui Iacov, inclusă în Evanghelie, a fost scrisă de un alt Iacov – prezbiterul bisericii din Ierusalim. Nici despre caracterul lui Iacov din familia Zebedei nu știm nimic. Dar despre Ioan știm multe din Evanghelia pe care a scris-o, din cele trei epistole ale sale și din Apocalipsa. Când vedem în ele caracterul și viața sa devotată Domnului, inima ni se înduioșează și putem spune și despre mama lui: „O, cum l-a crescut, cum i-a insuflat atâta bunătate, atâta iubire în inima lui!”

Știu că toate mamele își iubesc copiii. Această dragoste a fost pusă de Dumnezeu Însuși în inimile lor. Dar, totuși, dragostea diferă de la o mamă la alta. Mama iubitoare a fiilor lui Zebedei ne-a arătat astăzi cât de fierbinte și-a iubit copiii, i-a iubit cu o dragoste înțeleaptă, sacrificându-i pentru slava Domnului. A avut ea de pierdut? Nu! Văzând dificultățile vieții ei, poate mulți o pot numi nefericită, nechibzuită, pentru că s-a preocupat de un loc de cinste pentru fiii ei, însă, fără îndoială că este una dintre cele mai fericite mame din Împărăția cerurilor.

Domnul să binecuvânteze dragele mame să-L iubească pe Isus și această iubire să fie vizibilă în împlinirea practică a voii Sale, în umblarea înaintea Domnului.

M. I. HOREV

BIBLIA: O COMOARĂ NEPREȚUITĂ PENTRU FAMILIE

În zilele noastre, majoritatea familiilor dețin cel puțin un Nou Testament, dacă nu chiar întreaga Biblie. Dar câți dintre noi înțeleg cu adevărat că avem în case o comoară de neprețuit?

Încă din vechime se spunea că Biblia este singura carte din lume al cărei Autor – Dumnezeu – este prezent atunci când o citești. De-a lungul istoriei, nenumărate mărturii confirmă că acolo unde Cuvântul lui Dumnezeu a fost citit și crezut, familiile au fost transformate radical. Acest lucru se datorează faptului că Biblia este „vie și lucrătoare” (Evrei 4. 12), având puterea de a transforma, îndruma și zidi casa pe o temelie trainică.

Biblia poate întări dragostea dintre soți, păstrându-le fidelitatea și unitatea sfântă până la sfârșitul vieții. Ea le oferă părinților înțelepciune în creșterea copiilor, formându-i atât din punct de vedere moral, cât și spiritual. De asemenea, a schimbat atitudinea multor copii față de părinți, învățându-i să asculte și să le fie recunoscători din inimă pentru toată grija lor. Ea îi învață pe membrii familiei să trăiască în pace și armonie.

În casele unde se citește Biblia, există mângâiere în suferințele și necazurile vieții. Biblia ne încurajează și ne umple de nădejde în lipsuri și în pierderi. Mai presus de toate, Biblia modelează omenia în om, așa cum o dorește Creatorul nostru, Dumnezeu.

Fă tot posibilul să ai și tu Biblia în casă. Citește-o cu credință, urmează-i sfaturile – și vei vedea cum viața ta de familie se va umple de lumină, pace și binecuvântare.

7 Principii de viață pentru o familie binecuvântată

1. Iubește-ți soția și păstrează-i fidelitatea „Izvorul tău să fie binecuvântat, și bucură-te de nevasta tinereții tale.” Proverbe 5. 18

2. O soție înțeleaptă este o binecuvântare pentru întreaga familie: „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar cea nebună o dărâmă cu însăși mâinile ei.” Proverbe 14. 1

3. Respectarea părinților este podoaba și frumusețea tinerilor:

„Ascultă pe tatăl tău care te-a născut și nu nesocoti pe mama ta când a îmbătrânit.” Proverbe 23. 22

4. Prețuiește pacea în familie mai mult decât orice bunuri materiale: „Mai bine o bucată de pâine uscată cu pace, decât o casă plină de cărnuri cu ceartă.” Proverbe 17. 1

5. Fii harnic – hârnicia aduce binecuvântare peste familie: „Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește.” Proverbe 10. 4

6. Părinții sunt cei mai importanți învățători ai copiilor: „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.” Proverbe 22. 6

7. Un tată înțelept se îngrijește de sufletul copilului său: „Fiule, dacă vei primi cuvintele mele și vei păstra cu tine învățăturile mele... atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.” Proverbe 2. 1, 5

Biblia, Cartea Proverbe

Criza Globală a Destrămării Familiei

Familia, odinioară locul cel mai sigur al vieții, devine tot mai fragilă în societatea în care trăim.

Divorțul, violența, lipsa educației spirituale la copii, relații înlocuite de ecrane – toate acestea nu sunt numai realități incontestabile, ci și simptome ale unei crize globale a familiei.

Unul dintre cele mai cunoscute institute internaționale, **Centrul de Cercetare Pew** (un institut american specializat în studii sociale și demografice), a analizat starea familiei în peste 110 țări între anii 2014 și 2025, publicând concluziile alarmante în cercetarea lor:

- **Vârsta în creștere la căsătorie:** Tinerii se căsătoresc din ce în ce mai târziu, adesea la peste 30 de ani, ceea ce amână sau chiar reduce formarea familiilor stabile.

- **Rata de fertilitate sub nivelul de înlocuire:** Majoritatea țărilor dezvoltate nu mai au suficiente nașteri pentru a-și menține populația, ducând la o îmbătrânire demografică rapidă.

- **Creșterea copiilor în afara căsătoriei:** O proporție semnificativă și în creștere a copiilor se nasc în afara

căsătoriei, reflectând o schimbare în normele familiale și o potențială lipsă de stabilitate.

- **Declinul căsătoriilor:** Per total, mai puțini oameni aleg să se căsătorească, ceea ce slăbește instituția

căsătoriei ca pilon central al societății.

- **Instabilitatea uniunilor:** Aproximativ 30-50% dintre căsătorii

se finalizează prin divorț în multe țări, indicând o fragilitate răspândită a angajamentelor conjugale.

- **Creșterea numărului de gospodării monoparentale:** Mulți copii cresc doar cu un singur părinte,

ceea ce poate afecta dezvoltarea și resursele familiei.

- **Impactul timpului petrecut**

pe ecrane: Familiile petrec un timp considerabil pe dispozitive digitale, reducând interacțiunile față în față și comunicarea de calitate.

- **Deteriorarea încrederii și consecințele infidelității:** Infidelitatea este o cauză majoră de divorț și de traume emoționale, afectând încrederea fundamentală în relația de cuplu și stabilitatea familială.

- **Creșterea problemelor de sănătate mintală la tineri:** Există o tendință îngrijorătoare de creștere a anxietății și depresiei în rândul copiilor și adolescenților, influențată de mediul familial și presiunile externe.

- **Stresul financiar persistent:** Presiunile economice rămân o cauză majoră de tensiune și conflict în familiile din întreaga lume.

Dacă te îngrijorează statisticile și realitatea familiei în societatea în care trăim, dacă ți-e frică că și familia ta s-ar putea destrăma, nu dispera, cheamă-L din toată inima pe Dumnezeu în ajutor în casa ta, ascultă de Cuvântul Lui și El neapărat te va ajuta să ai o familie frumoasă și durabilă.

Pericolul tehnologiei pentru copii

Suntem în secolul al 21-lea. Tehnologia a intrat în casele noastre fără să bată la ușă. Nu numai cei maturi, dar și copiii noștri sunt împânziți tot mai mult de lumea virtuală. Cresc lângă noi cu telefonul în mână, cu tableta în pat și cu televizorul mereu aprins în fundal. De regulă, părinții, de multe ori sunt ocupați sau obosiți și cedează... Sigur că e

mai ușor să lași copilul liniștit în fața unui ecran, decât să-i porți de grijă pas cu pas, discutând cu el, învățându-l și oferindu-i răspuns la toate întrebările care îl frământă. Liniștea în care stau e doar o iluzie. O, câte găsesc ei în ecranele în care se ascund modele greșite, limbaj murdar, comportamente agresive și imorale, înstrăinându-i astfel tot

mai mult de valorile a tot ceea ce înseamnă frumos, curat și sfânt.

Nu e nou spus că copiii nu știu să-și pună limite. De aceea, părinții trebuie să știe a le pune. Este prea puțin să interzici categoric sau să le spui: „nu ai voie”. Străduiește-te să înlocuiești cele dăunătoare și rele cu lucruri bune și folositoare în viață. Tehnologia nu este dușmanul, ci unealta. Ea poate învăța, poate informa, dar niciodată nu poate înlocui dragostea, îmbrățișarea, jocul în aer liber sau îndrumarea unui părinte. Mamă și tată, ține minte: cei șapte ani de-acasă se fac în preajma ta și nicidecum cu YouTube-ul și cu TikTok-ul sau alte rețele de socializare.

Dacă Biblia spune: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții” (Proverbe 4. 23), atunci pune-ți întrebarea: „Ce intră în inima copilului tău prin ochii lui, ce fel de «viață» va trăi mai târziu, când va crește?” Dacă în casă nu e timp pentru povestiri, copilul le va căuta altă parte. Dacă nu e dialog, va căuta alte voci. Dacă nu e dragoste, va căuta atenție în locuri nepotrivite sau poate interzise.

Câttr de mult regretă astăzi unii părinți care își dau seama că și-au pierdut copiii chiar sub ochii lor, fără să observe acest lucru.

Tată și mamă, poate astăzi încă nu e prea târziu pentru tine și copilul tău să restabiliți anumite pierderi. Fă-ți timp să faci ceva pentru el. Stinge ecranul și pornește o conversație. Înlocuiește navigările

tale prin lumea virtuală cu o plimbare, cu o carte, cu un joc de masă, cu o rugăciune simplă înainte de culcare. Roagă-te sincer lui Dumnezeu și El neapărat te va ajuta să fii un părinte bun și înțelept. Luptă pentru sufletul copilului tău cu credință, nădejde și dragoste și neapărat vei avea biruință!

IMNUL Familiei

PSALMUL 128

Ferice de oricine se teme de DOMNUL
și UMBLĂ pe căile Lui!
Găci ATUNCI TE BUCURI DE LUCRUL MÂINILOR TALE,
ești fericit și-ți merge BINE.
NEVASTA TA ESTE CA O VIȚĂ RODITOARE ÎNĂUNTRUL CASEI TALE;
copiii tăi STAU CA NIȘTE LĂȘTARI DE MĂSLIN ÎMPREJURUL MESEI TALE.
AȘA ESTE BINECUVÂNTAT OMUL care se teme de DOMNUL.
Să TE BINECUVÂNTEZE DOMNUL din SION,
să vezi fericirea IERUSALIMULUI ÎN TOATE ZILELE VIEȚII TALE
și să-i vezi pe copiii copiilor tăi!
Pacea să fie PESTE ISRAEL!

Contacte:
email: contact@luminasperantei.md
tel. +373 690 11 690
Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md